

Augusztus 15: Nagyboldogasszony.

Mária mennybemenetelének ünnepe.

1. Mária mennybemenetelének ünnepén a küzdő Egyház örömmünepét egyesíti a győzedelmes Egyházával, mikor Máriának csodálatos és diadalmas testi felvételét ünnepli a mennyországba.

Az Egyháznak ez a hite ősrégi, és hittani hagyományon alapszik. A nyugati országokban az első tanu volt Toursi Gergely (†504.). XIV. Benedek pápa (1740—1758) mondja: «Máriának testi felvétele a mennyekbe *«pia et probabilis opinio»*, azaz jámbor és valószínű vélemény, amit elvetni nemcsak istentelen és bűnös dolog, hanem ostoba és észszerűtlen is».

Mária halálának sem helye, sem ideje, sem éveinek száma határozottsággal meg nem állapítható. A legvalószínűbb vélemény azonban az, hogy Mária Jeruzsálemben halt meg, és pedig, még mielőtt az apostolok elszéledtek volna.

Mennybemenetel-ünnepe a legmagasztosabb és a leggyönyörűbb Mária-ünnep, első osztályú ünnep, vigiliával és oktárával.

2. Mivel kezdetben az Egyház csak a vértanuk halálának évfordulóját (anniversariumát) ünnepelte, azért bizonyára ez a legrégebb Mária-ünnep is, mint az ő halálának ünnepe. Ezt eleinte január 18-án ünnepelték, de már korán megkezdték, augusztus 15-én liturgikusan megünnepelni Mária mennybemenetelét is, amíg a két gondolat ebben az ünnepben egyesült. Vigiliát és oktávát IV. Leó pápa (847) adott hozzá. Ma a liturgikus könyvekben az ünnep neve: *Assumptio B. M. V.* Ezzel jelzik a különbséget Krisztus és Mária mennybemenetele között. Krisztus saját erejéből szállott fel a mennybe, ezért *«Ascensio Domini»*, Máriát azonban Isten kegyelme vette fel a mennyországba, ezért: *«Assumptio B. M. V.»*

A legrégebb naptárakban az ünnep más néven is szerepel:

Dormitio vagy *Pausatio B. M. V.*, azaz Mária elhúnyta vagy nyugalma, ez jelzi tehát az Isten anyja halálát.

3. Sok helyen az Egyház e napon mezei virágot, füveket és gabonát szentel. Ezeket a házakban szentelményekként őrzik. A fűszentelést már a IX. század liturgiájában is megtaláljuk és a betakarított termények megszentelését jelenti.

Bevonulásra.

Orvendjünk mindnyájan az Úrban, ünnepet ülve a boldogságos szűz Mária tisztelétére, kinek mennybevitelen örülnek ma az angyalok és magasztalják az Isten Fiát. (Zs. 44, 2.) Szívem ünnepi szózatától árad, zengem dalomat a Királynak. ♪. Dicsőség.

Könyörgés. Szolgáid vétkeiket, kérünk, Urunk, bocsásd meg, hogy akik teinkkel neked nem tetszhetünk, a te Fiaid s a mi Urunk anyjának közbenjárására üdvözölhessünk: Ki veled él és uralkodik.

Szentlecke a Bölcsesség könyvéből. (Sirák. 24, 11-13, 15-20.)

Pihenőt kerestem mind ezek között, hogy az Úr örökrészeiben tartózkodjam. Akkor meghagyta nekem a mindenség Teremtője és mondotta, s aki teremtett engem, pihenőt adott sátramnak; és mondotta nekem: Jákobban lakjál, Izraelben legyen örökrészed, és választottaim között verj gyökeret. Majd pedig Sionban kaptam állandó lakást; a szent városban találtam

Introitus.

Gaudeamus omnes in Domino, diem festum celebrantes sub honore beatae Mariae Virginis: de cuius Assumptione gaudent Angeli, et collaudant Filium Dei. (Ps. 44, 2.) Eructavit cor meum verbum orationum: dico ego opera mea Regi. ♪. Glória Patri.

Oráció. Famulorum tuorum, quaesumus, Domine, delictis ignosce: ut, qui tibi placere de actibus nostris non valemus; Genitricis Filii tui Domini nostri intercessionem salvemur: Qui tecum.

Lectio libri Sapientiae. (Eccli. 24, 11-13 et 15-20.)

In omnibus requiem quaesivi, et in hereditate Domini morabor. Tunc praecipit, et dixit mihi Creator omnium et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabitabit, et in Israel hereditare, et in electis meis mitte radices. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Ierusalem positus sum. Et radicavi in

ekkép pihenőt, és Jeruzsálem lett uralmam székhelye. A dicsőséges nép közt vertem gyökeret, az én Istenem részében, az ő örök-részében, s a szentek gyűléseztében megtelepedtem. Magasra nőttem, mint a cédrus a Libanonon, mint a ciprusfa Sion hegyén. Felnőttem, miként a pálma Kádesben, mint a rózsaliget Jerichóban, mint a díszes olajfa a síkságon; magasra nőttem, mint a platán a víz mellett, a tereken. Illatozom, mint a fahéj és a fűszeres balzsam; mint a válogott mirha, kellemes illatot

pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitudine sanctorum ~~definitio~~ ^{definitio} mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho: quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitatem odóris.

árasztok.

Átvonulásra. (Zs. 44, 5, 11 és 12.) A hűségért, a szelídségért és az igazságért vezessen téged csodálatosan jobb kezed. *Ű.* Halljad, leányom és figyelj és hajtsd ide füledet, ím a Király kívánja szépségedet.

Alleluja, alleluja. *Ű.* Menynekbe vitetett Mária, örvend az angyalok serege. Alleluja!

✠ A szent evangélium szakasza Szent Lukács szerint. (10, 38-42.)

Az időben: Jézus betéregy faluba, hol egy Márta nevű asszony befogadá őt házába. Vala pedig ennek egy Mária nevű nővére, aki az Úr lábaihoz ülven hallgatá az ő igéjét. Márta pedig sürgött-forgott a sok házi dologban. Egy-

Graduale. (Ps. 44, 5, 11 et 12.) Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, et deducet te mirabiliter dextera tua. *Ű.* Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam: quia concuplivit Rex spéciem tuam.

Allelúja, allelúja. *Ű.* Assumpta est Maria in caelum: gaudet exercitus Angelorum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam. (10, 38-42.)

In illo tempore: Intrávit Jesus in quoddam castellum: et mulier quaedam Martha nómine, excépit illum in domum suam: et huic erat soror nómine Maria, quae étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illius. Martha autem

szer csak előlépven, mondá: Uram, nem gondolsz-e velem, hogy nővérem egyedül hagyott engem szolgálni? Mondjad azért neki, hogy segítsen nekem. Felelvén, mondá neki az Úr: Márta, Márta! Sok gondod van és sokat vesződöl; pedig egy a szükséges. Mária a legjobb részt választotta, mely el nem vétetik tőle.

Felajánlásra. Mennyekbe vitetett Mária: örvendenek az angyalok és ujjongva együtt áldják az Urat, alleluja!

Csendes imádság. Legyen, Urunk, néped segítségére az Isten anyjának könyörgése, hogy így bár amint tudjuk, test szerint tőlünk eltávozott, mégis érezzük, amint a mennyei dicsőségben értünk nálad közbenjár. Ugyanazon.

Prefáció Szűz Máriáról, 566. l.

Aldozásra. (Luk. 10, 42.) Mária a legjobb részt választotta, mely el nem vétetik tőle.

Aldozás utáni imádság. A mennyei lakomában részesülve, kérjük jószágodat, Urunk, Istenünk, hogy akik Isten anyjának mennybemenetelét megünnepeltük, az ő közbenjárására minden fenyegető bajtól megszabaduljunk. Ugyanazon a mi Urunk.

satagébat circa frequens ministrarium: quae stetit, et ait: Dómine, non est tibi curae quod soror mea reliquit me solam ministrare? dicit ergo illi, ut me adjuvet. Et respondens, dixit illi Dóminus: Martha, Martha, sollicita es, et turbáris erga plúrima: porro unum est necessarium. María óptimam partem elégit, quae non auferétur ab ea.

Offertorium. Assúmppta est María in caelum: gaudent Angeli, collaudántes benedicunt Dóminum, alleluja.

Secreta. Subvéniat, Dómine, plebi tuae Dei Genitricis oratio: quam etsi pro conditióne carnis migrásse cognóscimus, in caelésti glória apud te pro nobis intercédere sentiámus. Per eúdem Dóminum nostrum Jesum.

Communio. (Luc. 10, 42.) Optimam partem elégit sibi María, quae non auferétur ab ea in aetérnum.

Postcommunio. Mensae caeléstis partícipes effecti, implorámus cleméntiam tuam, Dómine Deus noster: ut, qui Assumptiónem Dei Genitricis cólimus, a cunctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per eúdem Dóminum.